

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1494/2025
28.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Далибор Јовановић, адвокат из ..., против туженог Друштва са ограниченом одговорношћу „Борбени сложени системи“ из Београда, чији је пуномоћник Младен Домазет, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3786/2023 од 08.11.2023. године, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3786/2023 од 08.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3786/2023 од 08.11.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Куршумлији П1 40/2023 од 05.09.2023. године, којом је поништено као незаконито решење о отказу уговора о раду туженог број ...-... од 31.01.2023. године, тужени обавезан да тужиоца врати на рад и да му накнади парничне трошкове од 83.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињене у поступку пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу одредби члана 441. и члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а наводима ревизије тужени побија законитост поступања

првостепеног, а не другостепеног суда што није законом предвиђени разлог побијања пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац, који има завршен..., био је запослен код туженог на радном месту .. у ... погону у пословној јединици у ... по уговору о раду од 01.02.2021. године, да би након закључења анекса уговора о раду од 24.10.2022. године почев од 01.11.2022. године био премештен на радно место ... у Прототипској радионици у пословној јединици Тужени је Одлуком од 23.01.2023. године утврдио да је настала организациона промена укидања организационе јединице Прототипска радионица у пословној јединици ..., услед чега је престала потреба за радом свих запослених у тој јединици закључно са 31.01.2023. године. Истог дана тужени је донео Правилник о измени Правилника о организацији и систематизацији радних места, након чега је решењем од 31.01.2023. године тужиоцу, на основу одредбе члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, отказан уговор о раду услед укидања организационе јединице. Тужени је 12.02.2023. године објавио конкурс за 66 слободних радних места, међу којима је и 5 радних места за које тужилац има квалификацију (... струке). По расписаном огласу тужилац је позван на разговор, али тужени није примио ниједно лице.

Са полазиштем на овако утврђене чињенице, нижестепени судови налазе да је побијано решење о отказу уговора о раду незаконито, пошто је тужени злоупотребио отказни разлог предвиђен чланом 179. став 5. тачка 1. Закона о раду. Наиме, тужени је у кратком временском периоду пре доношења аката о измени организације и систематизације радних места преместио тужиоца у организациони део који је новим актом о систематизацији укинуо, па пошто тужилац на том радном месту није добијао никакве радне налоге и није виђао пословођу, тужени супротно обавези из члана 16. став 4. Закона о раду тужиоцу није обезбедио обављање послова који су били предвиђени за то радно место и на тај начин је створио отказни разлог. Осим тога, 19 дана након доношења аката на основу којих је укинуо организациону јединицу у којој је тужилац радио, односно 12 дана након што је тужиоцу отказао уговор о раду, тужени је објавио оглас за попуну 66 радних места, од којих је за 5 радних места тужилац био квалификован, тужилац је био позван на разговор поводом огласа, па је несумњиво да није престала потреба за радом тужиоца код туженог, односно да потреба за укидањем радног места није била објективна и стварна.

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови закључили да укидање послова на којима је тужилац радио код туженог није било објективно и стварно, те да је спроведеним правнотехничким радњама везаним за организацију пословања извршена злоупотреба отказног разлога из члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду. По наведеној законској одредби запосленом може да престане радни однос ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

У конкретном случају, код туженог није престала потреба за обављањем послова за које је тужилац квалификован и које је обављао, на који закључак упућују кратки временски период од премештања тужиоца у другу организациону јединицу до доношења решења о отказу, као и чињенице да њему након премештаја од 01.11.2022. године нису давани радни задаци и да је 12 дана након престанка радног односа расписан оглас за пет радних места за која је тужилац квалификован.

По одредби члана 229. став 2. ЗПП, првостепени суд одлучује које ће докази извести ради утврђења битних чињеница, па када је другостепени суд прихватио чињенично утврђење првостепеног суда које је резултат слободне оцене садржине изведених доказа и потврдио првостепену пресуду. Нису учињене релативно битне повреде одредаба поступка од стране другостепеног суда из разлога што је првостепени суд одбио доказни предлог за саслушање директора туженог на околност разлога за објављивање огласа 12.02.2023. године .

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**